

کتاب ناحوم نبی

مقدمه

ناحوم یک نبی از قوم اسرائیل بود و این پیام را تقریباً ۶۵۰ سال قبل از میلاد نوشت.

ناحوم نبی در این کتاب سقوط امپراطوری آشور را پیشگویی می‌کند. او این پیشگویی را تقریباً یک قرن بعد از سفر یونس نبی به شهر نینوا، پایتخت آشور، اعلام می‌کند. در زمان ناحوم نبی، مردم شهر نینوا دیگر حالت توبه کار زمان یونس را نداشتند، بلکه دوباره بسیار ظالم و فاسد شده بودند. مردم نینوا به قدرت امپراطوری خود می‌باليذند و آن را بی‌زواں تصور می‌کردند.

اما چندین سال بعد از پیشگویی ناحوم نبی، امپراطوری بزرگ آشور از بابل شکست خورد و نینوا، پایتخت آن شهر مغور با خاک یکسان گردید.

موضوع اصلی کتاب ناحوم نبی اعلام مجازات خداوند بر مردم شهر نینوا است. همچنان این کتاب نشان می‌دهد که خدای قادر مطلق بر تمام دنیا مسلط است. بنابران ما می‌توانیم به خداوند اعتماد کنیم و ایمان داشته باشیم هر چیزی را که او می‌فرماید، انجام می‌دهد.

فهرست موضوعات

خشم خداوند بر شهر نینوا: فصل ۱

سقوط نینوا: فصل ۲ - ۳

۱ خداوند این پیام را که در مورد شهر نینوا بود، در رؤیا به ناحوم نبی که اهل قریه القوش بود، داد:

خشم خداوند بر شهر نینوا

^۲ خداوند، خدای غیور و انتقام گیرنده است.

او با خشم و غضب انتقام می‌گیرد

و دشمنان خود را مجازات می‌کند.

^۳ خداوند زود خشمگین نمی‌شود

اما او قادر و تواناست

و گناه را هرگز بی‌جزا نمی‌گذارد.

قدرت خداوند را می‌توان در طوفان و گردباد مشاهده کرد.

ابرهای خاک زیر پای او می‌باشند.

^۴ به فرمان او بحراها و دریاها خشک می‌شوند.

کیشتارهای باشان و کوه کرمل سرسبزی خود را از دست می‌دهند

و گلهای لبنان پژمرده می‌گردند.

^۵ در برابر او کوهها تکان می‌خورند

و تپه‌ها هموار می‌شوند.

جهان به لرزه می‌آید

و ساکنانش به وحشت می‌افتد.

^۶ کیست که بتواند در برابر خشم او مقاومت کند؟

غضب او مانند آتش می‌ریزد

و صخره‌ها در برابر خشم او تکه‌تکه می‌شوند.

^۷ خداوند نیکوست

و در روز سختی و مصیبت پناهگاه می‌باشد

و از کسانی که به او توکل می‌کنند، مراقبت می‌کند.

^۸ اما با سیلاپ شدید خشم خود،

شهر نینوا را نابود می‌سازد

و دشمنان خود را در دنیای تاریک مرگ می‌فرستد.

^۹ چرا بر ضد خداوند دسیسه می‌سازید؟

او شما را طوری از بین می‌برد

که بار دیگر نتوانید با او مخالفت نمایید.

^{۱۰} دشمنان خداوند مانند خارهای به هم پیچیده

و کاه خشک در آتش می‌سوزند و خاکستر می‌شوند.

۱۱ از تو ای نینوا، شخصی پیدا می‌شود

که بر ضد خداوند توطئه می‌کند.

پایان رنج و مصیبت

۱۲ خداوند به قوم برگزیده خود چنین می‌فرماید: «لشکر آشور هر قدر نیرومند و بی‌حساب باشد، شکست می‌خورد و نابود می‌شود. من شما را به قدر کافی به رنج و مصیبت گرفتار کردم اما دیگر این کار را نمی‌کنم. ^{۱۳} حالا یوغ غلامی را از گردنه تان برمی‌دارم و شما را از زنجیرهای اسارت آشوریان آزاد می‌سازم.»

۱۴ خداوند در مورد آشور می‌فرماید: «نسلی به نام تو باقی نمی‌ماند. بُتها را از بُتخانه‌هایت نابود می‌کنم. قبرت را می‌کنم، زیرا تو سزاوار مرگ هستی.»

۱۵ ببینید، قاصدی از فراز کوه‌ها پایین می‌شود و مژده سلامتی را اعلام می‌کند. ای مردم یهودا، عیدهای خود را برگزار کنید و نذرها و عده شده خود را ادا نمایید، زیرا مردم شریر آشور دیگر هرگز بر شما حمله نمی‌کنند. آنها همه نابود شده‌اند.

سقوط شهر نینوا

۱۶ ای شهر نینوا، دشمنان بر تو حمله می‌آورند

و با قدرت لشکر خود تو را خراب و ویران می‌کنند.

پس بر قلعه‌ها پهله قرار داده و از سرکها مراقبت نما.

قوای خود را جمع کن و برای جنگ آماده باش.

^۲ دشمنان دارایی مردم اسرائیل را غارت کردند

اما خداوند شان و شوکت گذشته نسل یعقوب را

دوباره به آنها عطا می‌فرماید.

^۳ دشمنان با سپرهای سرخ مسلح هستند

و لباسهای سرخ نظامی به تن دارند.

گادی‌های جنگی آنها را ببین که از جلا برق می‌زنند

و به وسیله اسپها حرکت می‌کنند.

^۴ گادی‌های جنگی در سرکها و میدانها به سرعت پیش می‌روند،

مانند مشعل می‌درخشند و برق آسا می‌جهند.

^۵ رهبران نظامی احضار می‌شوند،

آنها با عجله به طرف دیوارها می‌دوند.

دشمنان وسایل خود را برای فروپختن دیوارها آماده می‌کنند.

^۶ بندهای آب را باز کرده‌اند

و قصر شاهی را وحشت فراگرفته است.

^۹ ملکه را برهنه کرده و اسیر گرفته‌اند.

کنیزانش مانند فاخته‌ها ناله می‌کنند

و سینه‌زنان به دنبالش می‌روند.

^{۱۰} شهر نینوا مانند حوض آب است که سوراخ شده باشد،

ساکنان آن فرار می‌کنند.

به فریاد کسانی که آنها را از فرار بازمی‌دارند، توجه نمی‌کنند.

^۹ خزانه‌های شهر پُر از اشیای نفیس‌اند.

نقره را غارت کنید! طلا را تاراج کنید!

^{۱۰} شهر نینوا خراب، متروک و ویران شده است.

دلها از ترس آب می‌شوند،

زانوها می‌لرزند،

برای مردم توانایی نمانده

و رنگ از چهره‌ها پریده است.

^{۱۱} کجاست آن شهری که زمانی لانه شیرها

و مسکن شیر بچه‌ها بود؟

جایی که مردم آن شهر مانند شیرهای نر و ماده در آنجا راه می‌رفتند

و شیر بچه‌ها در آن امنیت داشتند.

^{۱۲} مردان آن شهر مانند شیر، دشمنان خود را می‌دریدند

و غذا برای همسر و فرزندان خود مهیا می‌کردند

و لانه‌های شان از اجساد دریده شده پُر بود.

^{۱۳} خداوند قادر مطلق می‌فرماید: «من تو را جزا می‌دهم! گادی‌های جنگی ات را می‌سوزانم. سربازانت را در جنگ هلاک می‌سازم. تمام مال و دارایی را که از مردم به زور گرفته‌ای، از تو پس می‌گیرم و دیگر قاصدی نخواهد بود که پیام ترا به دیگران برساند.»

افسوس به حال نینوا

^۱ ^۳ وای بر تو، ای شهر خون‌ریز

که پُر از دروغ، قتل و غارت هستی!

^۲ به صدای قمچین‌ها،

غُرش چرخهای گادی،

دویدن اسپها

و جهش گادی‌های جنگی گوش بد!

^۳سواران حمله می‌کنند.

شمشیرها و نیزه‌های آنها در نور آفتاب می‌درخشند.

تعداد بی‌شمار اجساد کُشته‌شده‌گان در همه جا به چشم می‌خورند

و سربازان دشمن در حین رفتن بر آنها می‌لغزند.

^۴این همه مجازات به خاطر زناکاری و جادوگری نینوا می‌آید،

زیرا که او مانند یک فاحشةً جذاب، با افسونِ زیبایی خود،

مردم را به دام مرگ می‌فرستاد

و با فریب و نیرنگ آنها را غلام خود می‌ساخت.

^۵خداوند قادر مطلق می‌فرماید:

«ای نینوا، من تو را جزا می‌دهم

و برهنه می‌سازم

تا در پیش تمام قومها رسوا شوی.

^۶تو را با کثافات می‌پوشانم،

تو را خوار می‌سازم

و مایهٔ عبرت مردم می‌گردانم.

^۹ همه از دیدن تو نفرت کرده، روی گردان می‌شوند

و می‌گویند: نینوا ویران شد.

چه کسی به حال او افسوس خواهد خورد؟

چه کسی او را تسلی خواهد داد؟»

نابودی نهاي

ای نینوا، آیا تو بهتر از شهر تیس، پایتخت مصر هستی؟ آن شهر را دریای نیل از هر طرف احاطه کرده و مانند دیواری از آن محافظت می‌کرد.^۹ حبشه و مصر تحت فرمانش بودند. قدرت و بزرگی او حد و اندازه نداشت و کشورهای فوط و لیبیا متعددین او بودند.^{۱۰} با اینهم مردم شهر تیس اسیر شدند. کودکانشان را در کوچه و بازار زدند و گشتند. بر رهبرانشان قرعه انداختند و بزرگانشان را در زنجیرها بستند و همه را به اسارت بُردند.

ای شهر نینوا، تو مانند یک شخص شرایی نشئه می‌شوی و برای این که از شر دشمنان در امان باشی، خود را پنهان می‌کنی.^{۱۱} قلعه‌هایت به درختهای انجیر می‌مانند که میوه‌هایش پخته شده باشند و وقتی که درختها را تکان بدھند، میوه‌هایش به دهان خورنده می‌افتد.^{۱۲} مردان جنگی ات مانند زنان شده‌اند. کشورت در برابر قوای دشمن بی‌دفاع مانده است و دروازه‌هایت با پشت بندھایشان در آتش می‌سوزند.^{۱۳} چون به زودی محاصره می‌شوی پس آب را ذخیره کن. قلعه‌هایت را مستحکم ساز و گل را آماده کن و برای ساختن دیوارهایت خشت بساز.^{۱۴} اما با وجود همه تلاشهايت، در آتش می‌سوزی، در جنگ گشته می‌شوی و دشمنانت تو را مانند ملخ که حاصلات را می‌خورد، از بین می‌برند.

مانند مور و ملخ، زیاد و بی‌شمار شدی،^{۱۵} تعداد تاجرانت زیادتر از ستاره‌گان آسمان بودند، ولی

همه مانند یک خیل ملخ بال گشودند و پرواز کردند.^{۱۷} اعضای دربار و صاحب منصبان تو مانند ملخهایی هستند که در روزهای سرد بر دیوارها جمع می‌شوند اما وقتی آفتاب می‌درخشد و هوا گرم می‌شود همه پرواز می‌کنند و کسی نمی‌داند که به کجا رفته‌اند.

^{۱۸} ای پادشاه آشور، حاکمانت مرده و اشراف تو به خواب ابدی فرورفتند. مردم تو بر کوه‌ها پراگنده شده‌اند و کسی نیست که آنها را جمع کند و برگرداند.^{۱۹} زخم تو دوایی ندارد و جراحت و خیم تو علاج ناپذیر است. همه کسانی که خبر نابودی تو را می‌شنوند از خوشی کف می‌زنند، زیرا هیچ کسی نیست که از دست تو ظلم و ستم ندیده باشد.